

הדרכת קריאה – אני זה אני! ואני מיוחד!

בפעם הבאה שתקראו ספר לילדכם, זיכרו שאצלו בראש הסיפור נתפס באופן שונה מכם: בעוד אתם אולי מתלהבים מזרימת הסיפור, מקריאים את המשפטים הקצרים ומתקדמים בספר במהירות, את הילד כלל לא מעניינים אותם סימנים מוזרים שנקראים "אותיות". הוא שקוע עמוק בתוך האזורים, הדמויות, התיאורים ודברים נוספים שיתכן שאנחנו, כהורים, לפעמים מפספסים. המטרה של הדרכת הקריאה היא לסייע לכם ולילד להגיע למקום דומה בתפיסת הסיפור, להתעכב על הפרטים והרעיונות, לשאול שאלות וללמוד האחד על השני דרך הסיפור. זה פשוט יותר כיף!

הספר אני זה אני! ואני מיוחד!:

מי לא רוצה להיות הכי הכי הכי חזק, הכי מהר, הכי יפה... ועוד כל מיני "הכי?" בין אם רצון זה טבוע בנו מלידה ובין אם זה הרושם שנטמע בנו מהורינו או מהחברה המקיפה אותנו, מדובר בנושא הראוי לתיקון תודעתי. שהרי כל אחד מאיתנו, בכל זמן ובכל מצב, מיוחד וטוב בדיוק כפי שהוא... בדיוק כפי שאני. החינוך לקבל את הדברים המיוחדים בנו ולאהוב את עצמנו כפי שאנחנו, יוביל גם את ילדינו וגם אותנו להיות שלמים ומאושרים יותר בהוויתנו.

מהלך הסיפור:

רועי מביט בראי ומהרהר לעצמו: "מה אהיה היום?"

בבית הספר כולם משחקים בג'ונגל, ורועי רוצה להיות אריה. אבל חבריו לכיתה מבהירים לו שהוא לא מספיק חזק כדי להיות אריה, וכך הוא מוצא את עצמו מגלם קוף די עצבובי.

כשהוא מגיע הביתה, אמא שואלת אותו מה הוא רואה כשהוא מסתכל בראי, והוא משיב לה שהוא רואה קוף. אמא שמחה בתשובתו, ואומרת לו שזה בטח ממש כיף להתנדנד על העצים עם כל החברים. רועי חושב על זה, ופתאום רואה את היתרונות שבלהיות קוף.

למחרת משחקים בכיתה בשודדי-ים, ורועי רוצה להיות רב חובל. הילדים בכיתה אומרים לו שהוא נמוך מדי, ורועי מוצא את עצמו כנער סיפון. בבית, בשיחה עם אמא, היא אומרת לו שבעיניה הגובה שלו ממש מושלם כדי לטפס על התורן ולהשקיף למרחוק. שוב רועי מופתע ומכריז: "וואו! לא חשבתי על זה!"

בהמשך הסיפור הילדים משחקים בנסיכים ונסיכות וחושבים שרועי לא מספיק יפה כדי לגלם נסיך, או משחקים בחלל וחושבים שרועי לא יכול להיות אסטרונאוט כי יש לו משקפיים. ובכל פעם רועי שב הביתה, ואמא מעודדת אותו ואומרת לו שהוא נראה בדיוק כפי שהוא: "שתי עיניים, אף ופה אבל שונה מכל הילדים האחרים, זה מה שעושה אותך מיוחד, זה מה שעושה אותך לרועי שלי".

ביום הבא הילדים רוצים לשחק בחיות מים, ורועי לא רוצה להיות "סתם" עוד כריש. הוא מכריז שהוא רוצה להיות "טריגון קוצני, כזה שמתחבא מתחת לקרקעית הים ואז פתאום מגיח מן החול", וכל הילדים מתלהבים ורוצים להיות טריגונים גם. כשרועי שב הביתה באותו היום, הוא עומד לבד מול הראי ואומר לעצמו: "אמא צדקה, אני יכול להיות מה שאני רוצה – כי אני זה אני".

שאלות לדין עם הילד:

1. איזה משחקים אתה משחק עם החברים בגן או בכיתה?
2. נראה לך שבאמת צריך להיות גבוה כדי להיות רב חובל? או שרק מי שהכי חזק יכול להיות אריה?
3. מה אתה רואה בעצמך כשאתה מתבונן במראה? מה מיוחד בך?
4. אתה אוהב לדבר עם ההורים שלך (או אחרים) כשאתה חוזר הביתה? היית רוצה שנדבר יותר על מה שעברת במשך היום?
5. אני חושב/ת שאתה מושלם! אתה מסכים איתי?
6. אתה חושב שרוב הזמן אתה אמיתי? מי החברים שאתה הכי מרגיש איתם בנוח להיות אמיתי?

למה לשים לב במהלך הקריאה?

- המתודה של ההליכה לבית הספר, העמידה מול הראי והשיחה עם אמא. נסו לייצר בעזרת הספר איזו שיטה, או שגרה, שתחשוף גם אתכם כהורים לילדים ולסיפורים שלהם בצורה יום-יומית.
- האמא אינה מכוונת את הביקורת שלה לילדים האחרים, לא מבטלת אותם ולא מאשימה אותם. תחת זאת, היא אומרת דברים כדי להעצים את הילד שלה.
- נקודת המבט של הילד על עצמו ועל התפקיד שהוא מגלם בכל פעם משתנה בין הזמן שהוא בבית הספר ובין הזמן שהוא בבית, מדבר עם אמא. נסו לספר על כך לילד במילים שלכם. נסו להבהיר לו שבכל מצב אפשר לראות גם את הטוב וגם את הרע – וכשבחרים לראות את הטוב מרוויחים הרגשה טובה יותר, גם באופן כללי וגם לגבי עצמנו.
- נסו ליצור הזדהות בין הילד לרועי: כשמציעים לשחק, שאלו אותו איזו דמות הוא היה רוצה לשחק. לאורך הספר שאלו אותו אם גם הוא נוטה להרגיש ולחשוב כמו רועי.
- הספר ברור ומזמין לקריאה, גם מבחינת הטקסט וגם מבחינת האיורים. אפשר למצוא בו ממש הזמנה לדיאלוג כמעט בכל עמוד. אל תהססו! הניחו לילד שלכם להוביל, תנו לו להיעזר בספר ואולי גם לדבר דרך הדמויות בספר, ואפשרו לו להציע לכם טעימה מרתקת מעולמו שלו.

ערכים ורגשות שעולים מהספר: ייחודיות, בטחון עצמי, מחשבה חיובית, השלמה, קשר הורה-ילד.

אהבתם? נעזרתם בהדרכה?

נשמח מאוד שתשתפו!

אגם הוצאה לאור @agambooks